

Ribe Amt skal til at bevilge. Jeg er derfor for saa vidt enig med den ærede Forslagsstiller, og jeg forstod ogsaa det ærede Medlem for Vejle saaledes, at den Ting kunde man nærmere forhandle om, og at vi ikke komme til at skilles paa det Punkt. Nu da vi alle 3 ere blevene enige, efter at vi i flere Aar have staaet lidt modstridende mod hverandre, tror jeg nok, vi gøre bedst i ogsaa der at komme til Rette. Det haaber jeg, vi kunne. Det glæder mig ogsaa, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen), som har været Medlem af Jernbanekommissionen og har noget Kendskab til de Egne derude og de Forhold, som berøres af disse Lovforslag, bestemt udtalte, at han ansaa det for bedst, at de bleve delte i to særskilte Baneanlæg, som kunde blive uafhængige af hinanden i en vis Forstand, dog saaledes, at de paa mange Punkter maatte forhandle og komme overens om en fælles Driftsmaade, om ikke just om en fælles Drift.

Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg grumme gerne ser, at disse Baneanlæg blive vedtagne af Rigsdagen, saa at de kunne blive paabegyndte. Folk fra Øerne og fra andre Egne af Jylland maa ikke se saaledes paa det, at de mene, at fordi det er et jernbanetomt Rum, er det ogsaa mennesketomt — det er jo allerede berørt af et Par af mine ærede Medforslagsstillere — tværtimod, her lever en ikke alt for faatallig Bestand af Mennesker, hvis daglige Gerning udføres lige saa dygtigt som paa andre Egne. Derom tvivler for øvrigt vel heller ingen. Derfor skyldte vi disse Mennesker at sætte dem i livligere og hurtigere Forbindelse med andre Egne, det er sikkert nok. Hermed skal jeg anbefale Forslaget paa det bedste.

Mølgaard-Nielsen: Jeg kunde ogsaa have Lyst til at sige et Par Ord ved denne Lejlighed, da jeg ogsaa er Forslagsstiller. Jeg er i det hele enig med mine Medforslagsstillere om at anbefale samtlige de Baner, her ere foreslaaede, men det er dog i særlig Grad Banen mellem Give og Herning, der interesserer mig. Det er, som vi alle vide, en gammel Bekendt. Den gaar ikke igennem min Kreds, men berører dog for en stor Del den Kreds, som jeg repræsenterer, og en stor Strækning Nord og Vest derfor. Det er saa tit gjort gældende, hvilket stort tomt Rum der er dernede, og hvor berettiget Kravet er om at faa en Bane mellem Herning og Give, og vi vide jo, at det er anbefalet af Kommissionen — det er allerede

her omtalt. Det var jo vedtaget i 1894 at bygge den som privat Bane, men som det blev oplyst, lykkedes det ikke at skaffe de fornødne Penge, og nu er Koncessionen snart udløben. I Aaret 1900 foreslog Regeringen og vedtog Folketinget at bygge det Stykke Bane, men Landstinget skød det ud. Man mente, at det burde bygges som privat Bane, hvad jo ogsaa først havde været Forudsætningen. Paa min Kreds' Vegne maa jeg selvfølgelig meget beklage, at Give-Herningbanen blev udskudt. Thi det har i mange Aar været et Ønske at forkorte Vejen til det sydøstlige Jylland fra Holstebro og Egnene oppe ved Struer og Lemvig samt Egnene Nord for Limfjorden. Hvis man kun anlægger Banen mellem Holstebro og Herning, vil det i Grunden ikke forkorte Vejen. Thi Vest om bliver der fremdeles omtrent 30 Mil til Fredericia, og Øst om ad Skanderborborg-Vejle bliver der 26 Mil. Og det vil jo ikke have nogen Betydning for dem, der komme ad Vemb, Lemvig og Thyborøn, de have $2\frac{1}{2}$ Mil fra Vemb til Holstebro. Fik man derimod Banen ned over Herning og Give, blev der kun omtrent den halve Vej, 13—14 Mil, til Vejle, det vilde give en Besparelse baade af Tid og Penge. Der kommer ovre fra disse Egne meget til København, der kommer mange Vognladninger Kreaturer, og der foregaar ogsaa megen Persontrafik. Jeg har regnet ud, at det drejer sig om 1,600,000 Kr., og naar der nu foreslaas at give $\frac{3}{4}$, altsaa 1,200,000 Kr., saa synes jeg nok, at man maatte kunne vente at faa Sagen gennemført. Det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) sagde rigtig nok, at det fremdeles var umuligt, men jeg synes dog, at man skulde prøve paa, om man ikke kunde tilvejebringe Fjerdedelen, selv om man ikke kunde tilvejebringe Halvdelen. Det ærede Medlem rettede ogsaa Bebrejdelser mod Regeringen. Jeg ved nu ikke, om han har Ret deri. Han mente, at man havde hørt mange pæne Ord, men de betød saa grumme lidt. Jeg kunde fristes til at minde om, at da man i 1894 vedtog de mange private Baner, bleve vi ogsaa spiste af med kønne Ord. Jeg vilde den Gang gerne have haft Holstebro-Herning Banen med. Jeg er nu ikke fortrydelig over, at den ikke kom med, idet det er gaaet bedre senere. Selv Højreministeriet nedsatte jo, som nævnt, en Jernbanekommission, der foreslog en Bane fra Holstebro helt ned til Give, samt at Staten skulde overtage den allerede byggede Strækning: Give-Vejle. Der var her i Tinget ved Behandlingen af det Forslag, som Regeringen fremsatte derom, ingen